

Paremmat olosuhteet luontaisten vihollisten säilymiselle (viljat)

Luontaiset viholliset ovat hyödyllisiä pellon eliöitä, jotka voivat vähentää viljelykasville haitallisia tuhohyönteiskantoja pellolla.

TOIMENPITEEN KUVAUS

Viljoilla tärkein luontainen vihollinen on leppäpirkko, joka syö kirvoja ja niiden esiasteita. Kirvoja saalistavat myös kukkakärpäsen ja harsokorenon toukat. Maan pinnalla liikkuvat generalistipedot, kuten maakiitäjäiset ja hämähäkit, käyttävät myös ravintonaan monia tuhohyönteisiä.

Tuholaisten luontaisten vihollisten elinolosuhteita parantamalla voidaan luoda mahdollisuudet luontaiselle puskurille. Luontaisten vihollisten menestyminen paranee, kun tarjolla on niille tärkeitä resursseja, kuten ravinnonlähteitä aikuisille ja toukille sekä vaihtoehtoravintoa, kun tiettyä tuholaislajia ei esiinny.

Kukkivat kaksisirkkaiset erikoiskasvit kuten tattari ja kumina sekä palkokasvit, kuten apilat, tarjoavat siitepölyä ja mettä, joka houkuttelee monia hyönteisiä.

Kuva 1. Viljan kirvoja saalistavan leppäpirkon toukka kauran lehdellä.

Kuva 2. Niityt ja kukkakedot ovat tärkeitä elinympäristöjä monille pölyttäjäille ja hyötyhyönteisille, kuten leppäpirkoille ja loispistiäisille. Tärkeää olisikin edistää näiden biotooppien sijoittamista viljelylohkojen lähelle.

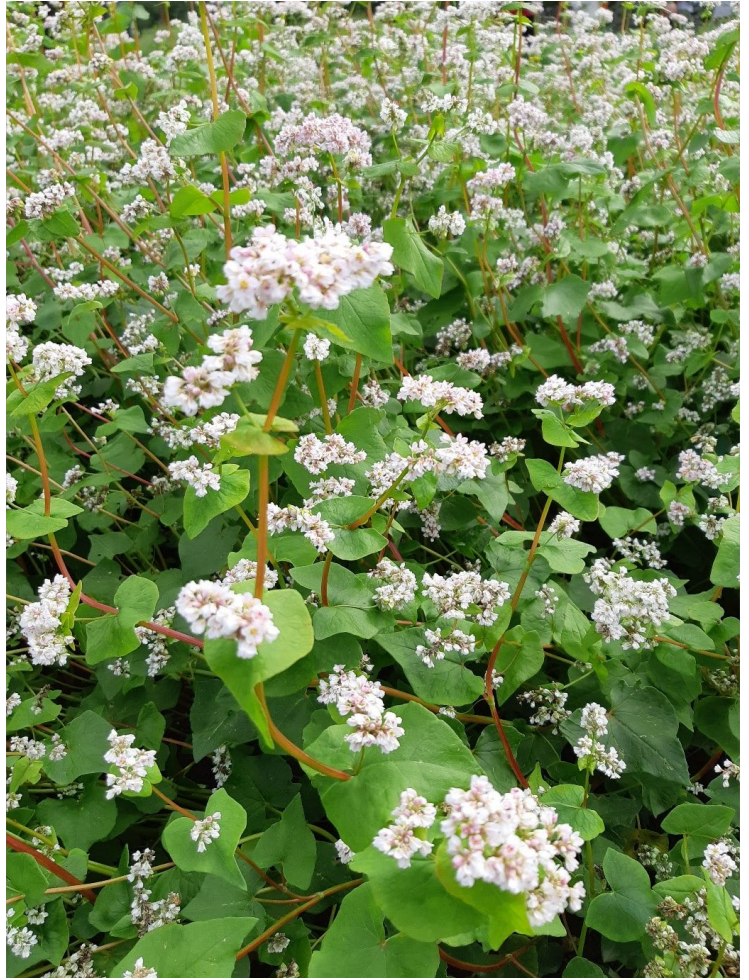
Monivuotiset kasvit ja pitkäaikaiset kasvustot, kuten pysyvät nurmet ja suojakaistat ovat tärkeitä suoja- ja talvehtimispaikkoja. Esimerkiksi kasvivalikoimaltaan suhteellisen yksinkertainen, mutta monivuotinen kasvusto, kuten suojavyöhykenurmi, voi ylläpitää runsasta hämähäkkiyhteisöä. Erilaiset ja eri-ikäiset kesannot tarjoavat resursseja luontaisille vihollisille eivätkä ne hyvin toteutettuina lisää kasvintuhoojariskiä.

Viljelytoimenpiteistä ja kasvinsuojeluaineiden käytöstä aiheutuvien haittavaikutusten vähentäminen parantaa luontaisten vihollisten säilymistä. Kemiallisessa torjunnassa on huomioitava tarkoin valmisteiden käyttöohjeet ja käyttörajoitukset.

TOIMENPITEESSÄ HUOMIOITAVAA

Leppäpirkkoja ja/tai niiden toukkia löydettyä viljakasvustosta tulee välttää viljan kirvojen torjuntaruiskutuksia. Kirvojen torjuntaan hyväksytyistä valmisteista pyretroidit ovat varsin valikoimattomia eli ne tehoavat kirvoihin, mutta ovat samalla haitallisia leppäpirkkojen ohella myös monille pellon hyötyeliöille.

Tuomikirvan kemiallisessa torjunnassa suositellaan käytettäväksi hyötyhyönteisille turvallisempia valmisteita, mikäli niitä on saatavilla.

Kuva 3. Pölyttäjäien pärjäämistä voidaan edistää valitsemalla kasvilajeja monipuolisesti ja pitämällä niitä säännöllisesti mukana tilan viljelykierrrossa.

LISÄÄ TIETOA

Kasvinterveys – Ajankohtaistiedotteet.

<https://luke.fi/kasvinterveyden-ajankohtaistiedotteet>

Ajankohtaisia kasvinsuojeluohjeita. Kasvinsuojeluseura ry 2017.

KemiDigi

<https://www.kemidigi.fi/kasvinsuojeluinerekkisteri/haku>

Tietokortin asiantuntijat: Jarmo Ketola & Erja Huusela, Luonnonvarakeskus ja Jaakko Ilkka, Nautasuomi Oy